

SAMO BORSKI LIST

GODINA XXXIX.

U SAMOBORU 15. STUDENOGA 1942

BROJ 17.

SJEDNICA OBCIN. SAVJETODAV. ODBORA (dne 30. listopada 1942.)

Sjednici predsjednik načelnik Regović, zapisnik vodi bilježnik Bošnjak.

Od odbornika prisutni su: Ivančak, Kleščić, Zodi, Herceg Ivan, Noršić Juraj, Kocijanić Juraj i ing. Urli.

Odobravaju se predložene molbe za parcelacije pojedinih zemljišta Gouibic ud. Ane i Božene, Kristijan Jenka, Kokman Pavice i dr.

Zaključuje se nabaviti još jednog obc. bilka posredovanjem i doprinosom ministarstva zdravstva. Od strane trg. obcine votirano je u tu svrhu 10.000 Kn trg. proračunom za god. 1943., a 5.000 Kn iz poljoprivredne zaklade.

Skokovina se ustanovljuje sa 120 Kn po skoku.

Čuvalište čč. sestara u Samoboru zamolilo je ogrjevnih drva.

Odobrava se prodaja 2 hvata drva Ouz cieniu od 1.500 Kn po hvatu.

Molbe za primitak u zavičajnu vezu

U zavičajnu vezu primaju se: Kabalin Uršula, obc. primalja. — Pavao Dobro i supruga mu Johana, iz Slovenije. — Komar Stefanija iz Brdovca. — Kolar Leopoldina iz Vrbovca. — Zalač Josipa iz Krašića. — Bađun Branko iz Sv. Ivana Zelina. — D'Elia Gabriela udova pok. podpukovnika Adolfa D'Elle. — Bošnjak Stjepan, oružn. narednik, žena i djeca. — Schrimpf Leopold, žena i djeca. — Robić Ivan, učitelj u m.

Radu nedovoljnih uslova odbijaju se molbe za primitak u zavičajnu vezu Četković Marije rođ. Ferjančić iz Subotice. — Haberle Marije iz obcine Bregano. — Pizanić Stanka iz Vanjskog Samobora.

Radu sakupa obc. oranica zaključuje se, da načelnik posve sve zakupnike obc. zemljišta, i da s njima sporazumno povisi zakupninu, jer sadnja ne odgovara današnjem tržišnom skupu.

Načelnik izvještava da privremeno namještanom poslovedi obc. električne centrale Dvoršćak Ljudvika čiji privremeni ugovor namještanje. — Dvoršćak nije udovoljio zahtjevu, da se stvori tehnički glasi njegovog daljnje namještanje ili odgođa.

Zaključuje se preporučiti načelniku da potraži drugog električara za namještanje izvještaj odbora, uz mjesečnu plaću do 6000 Kn.

Čitav se rješenja Kot. obcine, trojica je određeno temeljem naredbe Velike

župe Prigorje, da se obskrbe iz obc. šuma škole Samobor, Mirnovec i Molvice ogrjevnim drvom.

Zastupstvo zaključuje, da je ovoj obcini nemoguće ovom zahtjevu udovoljiti, jer mora obskrbiti ogrjevnim drvom svoje siromašno pučanstvo, a i zbog toga, jer su šume dosta proricene.

Špišić Leonu iznimno se odobrava novoustanovljeni preložen put od stare Gizničke ceste na parcelirana gradilišta.

Obćinski grobari mole da im se grobarake pristojbe povise za pogrebe I. razreda na 800 Kn, II. razreda na 550 Kn a za ubogare na 400 Kn. — Ova im se povišica odobrava.

PODUPIRAJTE PLEMENITI RAD HRVATSKOG CRVENOG KRIŽA I PRISTUPITE KAO ČLANOVI

SJEDNICA SAVJETODAVNOG ODBORA TRG. OPĆ. SAMOBOR

PRORACUN TRGOVIŠNE OBCINE SAMOBOR

Savjetodavni odbor pod predsjedanjem trg. načelnika Regovića, pretresao je svestrano po trg. obcini predloženi proračun, te je isti odobrio sa razhodom i prihodom kako slijedi:

razhod Kn 2.948.560.—

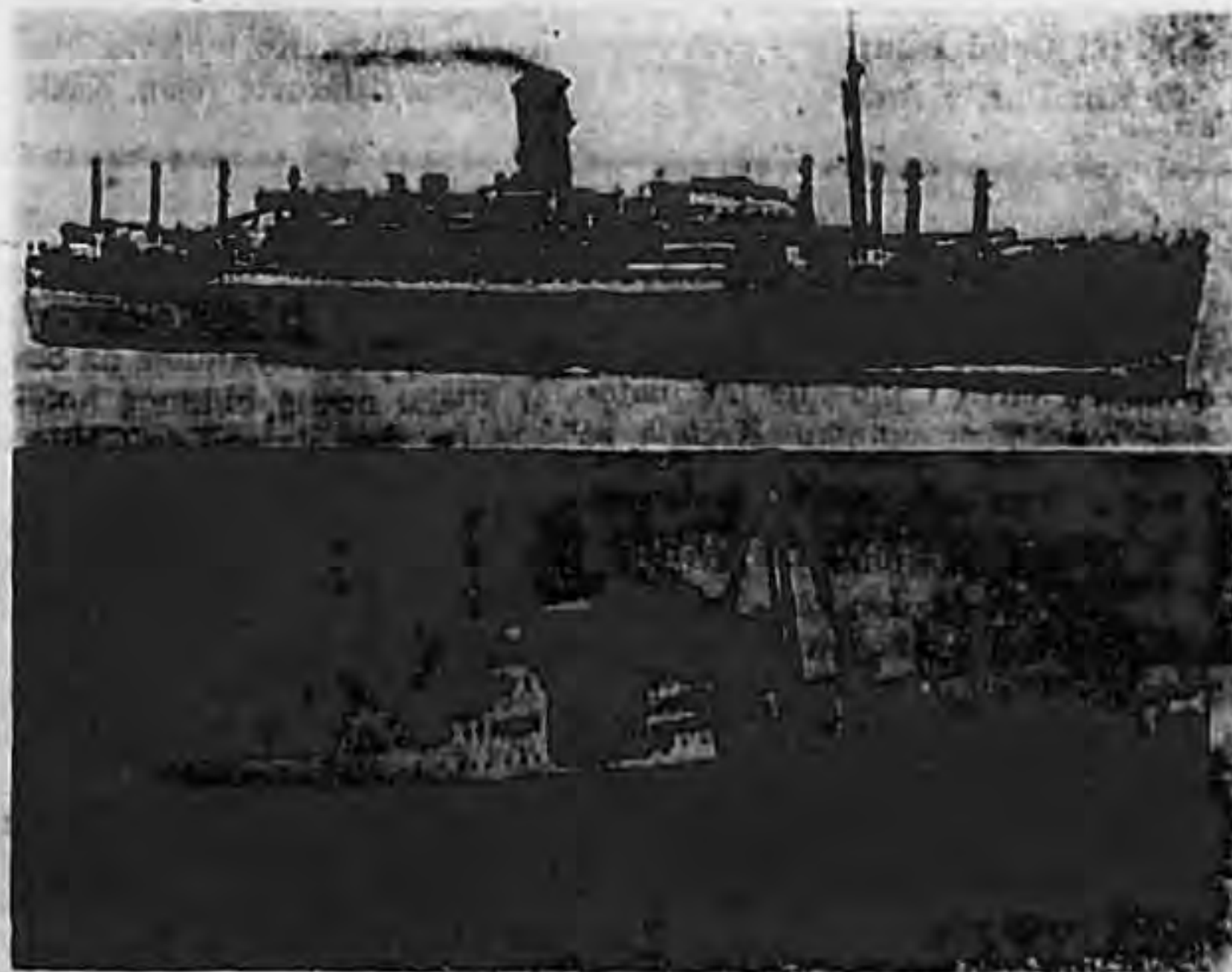
prihod Kn 2.034.616.—

manjak Kn 913.944.—

ovaj se manjak imade pokriti razporezom opć. nameta 100% na sveukupni izravni porez za god. 1943.

Proračun obcine električne centrale odobren je s prihodom od 1.018.000.— Kn i isto tolikim razhodom.

Prihod vodovodnog proračuna iznosi 334.858.— Kn a isto tolikim razho-

Prizje nekoliko dana potopile su rje-
malke podmornice između Freetowna
i Kapetadita na jugozapadnoj obali A-
frike britanske brodove »Duchess of
Atholl« od 30.119 tona i »Orca« od
23.476 tona. Oba broda bila su uređena

za prijevoz po 9 do 10 tisuća momaka
a potrebnim oružjem i strjeljivom. —
Na slici gore parobrod »Orca«, a
dolje parobrod »Duchess of Atholl«.

(ES)

DOPRINOSI HRVAT. CRVENOM KRIŽU

Prihodom dana Hrvatskog Crvenog
Križa darovali su:

2000 Kn: Tvornica »Velobit«;

500 Kn: Tvornica »Velobit«, Far-
mid i Hranilović;

Po 2.000 Kn: Skaberna Stj., Filipec
Josip, Leo pl. Špišić, tvornica Flašar;

Po 1.000 Kn: Tvornica »Sidro« (B.
Pražnosparger), Bašić i Bernscherer, dr.
Anger, Šuštarčić Vladimir;

Po 500 Kn: Rebinčić Fr., Šimec Vl.,
Hetler Josip, N. N., Orešković Ivan,

Njemački bojnič Graf, jedan od najboljih njemačkih zračnih lovaca izvješćuje maršala Reicha Göringa o dje-

lovanju zračnog oružja na istočnom bojištu. (ES).

Tkalčić Franjo ml.;

300 Kn: Jurčić Milutin;

Po 200 Kn: Dr. Božo Grünwald, Cizl Vlada, Kocijanić Juraj, Tonšetić Albin, Hlavač Marija;

150 Kn: Melinšćak-Volek Franjo;

Po 100 Kn: Bagadur Mijo, Herceg Ana, Lopašić S., Praunsperger Vilma, N. N., Toth Vladimir, Šoštarić Petar, Šver Ervin, Fresl Olga, Horvat Marica, Medved Alojzija, Jurčić Vladimir;

Po 50 Kn: Strmoli Zdravko, Schneider Kurt, Bastijančić, Budi Milica, Medved Mariaj, Prčić Mijo, Paar Amalija, Šećek Danica, Šoštarić Milan, Tkalčić Franjo st., Colić Ivan;

40 Kn: Dulčić Ana;

Po 30 Kn: Vraneković Ivan, prof. Planinac, T. Mrnjavić, Dulčić Nikola, Bačić Miroslav, Ušić Vjekoslav, Tunjko Stj., Žibrat Janko, Doltar Ivan, Šnidarčić Albertina;

Po 25 Kn: Lukačić Marko, Lukačić Viktorija;

Po 20 Kn: Vdović, N. N., Turk M., Budi Fanika, Herceg Mijo, Herceg A. st., Horvat Barica, Medved Milka, Presečki Magdica, Šetin Zora;

Po 10 Kn: Lopašić Slava, N. N., Lukačić Marko, Fresl Oto, aRdmilović D., Noršić Zdenko, Cvitković Barica, Bišćan Olga, Kostanjević Marko, Nikl Stjepan, Čitarović Josip, Kazić Ana, Mi-

helić Ana, Oslaković Franjo, Pilek S., Tonšetić Stefanija, Blatan Viktor.

Članovi principla Crvenog Križa

Kao članovi prinosnici sa prinosom od 30 Kn godišnje pristupili su:

Mrnjavić T., Dulčić Nikola, Bačić Miroslav, Ušić Vjekoslav, Tunjko Stj., Žibrat Janko, Doltar Ivan, Vraneković Ivan, Rubinić Franjo, Strmoli Zdravko, Bagadur Mijo, Dr. Mogut, Šver Ervin, Dulčić Ana, Šoštarić Petar, Orešković Ivan, Dr. Bahovec Marko, Toth Vladimir, Cizl Ana, Fresl Oto, Dr. Grünwald B., admilović RD., Noršić Zdenka, Cvitković Barica, Bišćan Olga, Kostanjević Marko i Nikl Stjepan.

SUVREMENI RAT U PUSTINJI Napisao general-bojnik Rudolf von Xylander

(E.S.) Prije sadašnjeg rata bio je jedan od najiskusnijih stratega pustinskog rata maršal Graziani, koji se godinama borio u Libiji, a koji je god. 1936. vodio i rat u Abesiniji.

On je u svojoj knjizi o abesinskom ratu, opisujući svoje pripreme, napisao: »Morali smo sustavno raditi, morali smo dakle u neprijateljskoj zemlji u međusobnoj udaljenosti od 150 do 200 km osnovati skladišta, na koja su se oslanjale čete, morali smo izvršiti dugotrajno i naporno popravljanje cesta«.

I u sadanjem ratu bio je maršal u rujnu god. 1940. prisiljen zaustaviti svoj uspješni prodor prema Sidi Barraniu, nakon što je Britance potukao kod Solluma. Morao je najprije izgraditi cestu i osnovati obzračna skladišta.

Isto tako postupali su kasnije Britanci tokom svojih prodora u Cirena-

POSJET PRIJATELJU

Samoborska željeznica stenjala je već rano u jutro i ako nije bila natovarena mnoštinom putnika. Kretala se dostojanstveno po svojoj uskoj pruzi u dubokom uvjerenju, da se kod nje ne može dogoditi sukob. — Po svemu je izgledalo da će dan biti lep i već sam se napried veselio divnoj samoborskoj prirodi.

Išao sam u posjete. Ne u Samobor, nego podalje u njegovu okolicu, da posjetim staroga i privrženoga prijatelja. U Samoboru morao sam se urediti i pošao brijaču, da u posjetima ne osvanem čekinjast. To doduše mog prijatelja ne bi smetalo i mislim, da se na to ne bi ni obazirao, ali ipak red je red.

U Samoboru ima mnogo brijačnica, ali moja je na glavnom trgu kod staroga poznanca Sitovice. On brije odlično i nikad nisam tako temeljito izbrijan kao onda kada on brije. To ne kažem samo ja, to kažu i drugi, dakle mora biti istina.

Nakon čestite okriepe dao sam se na put, koji me je vodio dolinom Lipovačke Gradne. Namjeravao sam samo do Smerovića. Šuma je mirisala jutarnjom rosom, a zrak je bio potpuno

čist. — I onda onaj blaženi mir, koji tu vlada. To je za oporavak živaca.

Moj prijatelj stoluje na Smeroviću, u blizini novog Mikinog hotela.

Da vam ga opišem? Nije lep, čak bi se moglo reći, da je ružan. — Pa ipak i ta ružnoća privlači, jer su oči u njega tako blage i tako milostive. Kad te gleda, misliš, proplakat ćeš od miline. Dobar je kao dobar dan, ali ponešto len. Svaka njegova kretnja o daje dosadu i teško ga je pokrenuti iz njegovog mira.

Naročito voli djecu, što mu dakako diže cionu. Nedaj Bože, da bi se tko približio djetetu, koje stoji pod njegovom zaštitom. — A ima tu na Smeroviću mnogo djece, malo što pripada domaćim ljudima, ali više one, koja dolaze ovamo, da uče tajnu čitanja i pisanja. O tom se brinu dvie učiteljake sile, koje u ovoj gorskoj zabitli vrše narodno prosvjeđivanje.

Kadkad se dogodi, da koje diete i najuti mog dobrog poznanika. Onda on postaje mrk, više puta i zao i teško mu se je približiti sve dok ga ne mine jad. Dobrog je apetita i rado se je kretao u društvu izletnika, jer je uvijek dakako muktaški imao od toga koristi. Ovog ljeta nije bilo izletnika i moj je poznanik time bio osjetljivo pogodan.

Prema prošloj godini nešto je smršavio, no nije čudno, kad se to događa svima nama i kad su sada ratna vremena.

Koje je rasne pripadnosti taj moj prijatelj do danas nisam mogao nikako provjeriti. Njegova rasa je potpuno u tami i teško je razlučiti kamo pripada.

I ime mu je čudno. Najbliži ga zove »Fido« i na taj se zov rado odazivlje. Moj dobar prijatelj Radica dao mu je prikluk iz milja i prozvao ga »Habakuk«. — Kako je do toga došlo ne znam, ali pošto svaki pripadnik samoborskoga kotara mora imati prikluk jasno je, da se je »Fido« pokorio tom nazivu, i da ga je bez protesta prihvatio. On se danas odazivlje jednako na jedno i drugo ime.

Kad smo se ovaj put nakon duljeg vremena opet sastali, tužno me je pogledao i samo veselo zamahao repom. Vidjelo se je na njemu da se veseli, što me vidi, a i meni je bilo drago, što smo se opet zdravi sreli.

Uvijek je lepo sastati se sa starim znancima, pa hodati oni baš na četiri noge. Oni su svakako privrženiji i bliži svakom biću, koje im je dobro i znadu cijeniti ljubav i dobrotu, što je kod ljudi tako očajno velika riedkost.

Dr. Fran Šušter

ku. Unatoč svojih uzpjeha, morali su engleski generali održati stanke, da bi mogli osigurati svoju obakrbu. Ovakve stanke u operacijama međutim često ugrožavaju mogućnosti uzpjeha, koji se baš u pustinji najlakše postizava brzinom.

Tehnika igra najveću ulogu u vođenju pustinjskog rata. Kako sama zemlja ne pruža vojskama nikakva pomagala, pa kako su čak i izvori vode veoma udaljeni jedan od drugoga, doprinosi slobodi operacije svako sredstvo, koje omogućuje brže svladavanje udaljenosti i bržu dopremu obakrbe.

U tom pogledu zrakoplovi pružaju silnu pomoć, međutim glavnu zadaću ipak svladavaju kopnena motorna vozila. Pustinja i za njih predstavlja razne poteškoće, pa se od njih poglavito traži što veći doseg i što veća otpornost prema žegi i prašini. Tu je nadasve važno postizavanje jednake brzine napredovanja četa, što se polučuje najpodpunijom motorizacijom, jer samo ona nadomještava mukotrni rad oko izgradnje novih cesta i željeznica.

DOMAĆE VIESTI

Ustmene novine u Samoboru

U nedjelju dne 22. o. m. održat će Ustaški Tabor Samobor u zajednici s promičbenim izvjestiteljstvom Velike zube Prigorje, Ustmene novine, na kojima će govoriti domaći govornici, kao i izaslanik iz Zagreba. — Izvesti će nekoliko pjevanja, a i krasnoslovlja. — Ustmene novine održat će se u 10 sati u jutro, a mjesto održanja javit će se pravodobno.

† Gizela Vreš

teški udarac zadesio je suprugu Josipa i Gretu Vreš, smrću njihove kćerke Gizele, koja je u cvjetu mladosti u 22. godini života, nakon kraće i teške bolesti preminula.

Pokojnica je bila marljiva i vrlo talentirana učenica, a nakon svršene nauke bila je namještena kao privatna činovnica.

Njezine vršnjakinje i drugarice vrlo su je voljele i rado se s njom družile. — Sahranjena je uz veliko učesće građanstva na našem groblju. — Pokoj joj vječni, a rastuženim roditeljima naše saučešće!

† Veronika Bilčan rođena Rogović

udovica isa pok. Vjekoslava Riščana bečvarskog obrtnika u Gornjem kraju, preminula je 7. o. m. u 86. g.

Sahranjena je dne 9. o. m. uz veliko učesće našeg građanstva.

Pokojnica jedna od naših najstarijih građanki, bila je radi svoje dobrote i blagosti obće poštivana. — Majka je naših sugrađana gg. Vjekoslava, Janka i Ivana Bilčana, te Katiče udete Muraja. Osim ovih cplakuje pokojnica brojna unučad i prauučad. — Oluhna joj zemlja s brojnoj rodbini naše saučešće!

† Jurica Reizer

sin gđe Klodije od Reizer, posljednik u Samoboru, umro je dne 13. o. m. u 53. godini života.

Pokojni Jurica Reizer odvjetnik je stari i poštovan samoborski porođak. — Saučešće mu je dano!

nedjelju dne 15. o. m. u tričetvrt na 4 sata s Hamera.

Lahka mu zemlja, a rastuženoj porodici naše saučešće!

Vjenčanje

Dne 5. o. m. vjenčao se u župnoj crkvi g. Franjo V. lek, gostioničar u Samoboru s gđicom Anastazijom Lepinski. — Čestitamo!

PROMJENA PROMETNOG REDA NA SAMOBORSKOJ ŽELJEZNICI

Usled nestašice ugljena u kida se do daljnega prometni red na pruzi Zagreb—Samobor, koji je do sada vriedio i uvodi se počevši od 22. listopada novi prometni red sa sljedećim vlakovima:

Na radne dane iz Samobora kreće vlak u 5.00, 6.20, 12.38, 15.40 i 18.15 s.

Iz Zagreba na radne dane u 7.20, 12.30, 14.30, 17.00 i 19.45. sati.

Na nedjelje i blagdane kreće vlak iz Samobora u 6.20, 12.38 i 19.08 sati a iz Zagreba u 8.15, 14.30 i 20.40 sati.

Prometna uprava

»Hrvatskoj pučkoj knjižnici i čitaonici u Samoboru«

darovali su knjige gg.: Dr. Emin Bogdanović više godišta mjesečnika: »Savremenik«, »Vijenac«, »Ženski list«, »Hrvatski planinar«, »Alma Mater Croatia« i drugih, Dr. Hoić iz Zagreba svezke za narodni život i običaje, u kojima je tiskana knjiga »Samobor« od g. M. Langa tako, da je uvezana knjiga iz tih svezaka, koje do sada knjižnica nije imala i 8 knjiga, Zdenka Župančić poklonila je 16 knjiga. — Odbor knjižnice zahvaljuje darovateljima na knjigama.

Darovi »Sirotištu«

Umjesto vienca na odar pok. Ell Bartolić rođ. Godec, darovala je gđa. Ana ud. Cindrić »Sirotištu« 300 Kn. — Na daru uprava najljepše zahvaljuje. Bratovštini sv. Vida

darovao je Stjepan Kovačić iz Vrhovčaka kao novi član za popravak kletti 100 Kn.

Izgubljeno

Izgubljena je jedna kožnata rukavica u četvrtak dne 5. o. m. — Umoljava se poštenj nalaznik da ju preda u upravi našeg lista uz nagradu.

SELJENJE PRIPADNIKA NJEMAČKE IZ NAŠEGA KOTARA

Dne 11. o. m. odselili su iz našega kotara stanovnici njemačke narodnosti. Iz Samobora odselile su obitelji Seifert, Flaschar, barun Allnoch i dr., a iz Ruda otišlo je oko 30 obitelji. — Svi su preseljeni u Njemački Reich.

PREDAJA JUGOSLAVENSKIH DRŽAV. OBVEŠNICA RADI IZMJENE

Ričnjom Državne Riznice od 8. listopada 1942. br. 32.949 imaju se do 22. studenoga 1942. predati sve Jugoslavenske državne obavješnice radi zamjene, pa se ovime pozivaju sve osobe (muškarci i pravni) da takove do gornjeg roka predaju.

U Samoboru kotar Samobor prima takove obavješnice Poručnik ured u Samoboru, gdje se dobija i ove daljnje podatke.

AUTOBUSNA VEZA ZAGREB—SAMOBOR

U nedjelju dne 8. studenoga ponovno je uzpostavljena veza između Zagreba i Samobora autobusima. Odprillike prije pol godine bila je ta pruga obustavljena radi uštednje pogonskog goriva. To obustavljanje teško su osjećali činovnici i radnici koji rade u Zagrebu, a stanuju u Samoboru a kojih je veliki broj.

Veliko smanjkanje autobusne veze još se više osjetilo, kada je vicinalnu željeznica Zagreb—Samobor ukinula ne koje vlakove.

Mjerodavne vlasti, uvidjevši potrebu ponovnog uzpostavljanaj ove autobusne veze, dozvolile su našem »Autobusnom poduzeću Zagreb—Samobor«, da opet vrši promet

Autobus odlazi iz Samobora u 7, 9, 14 i 18.30 sati. Iz Zagreba kreće u 8, 12.30, 15 i 19.30 sati, prvi i zadnji autobus održava vezu i s Breganom.

Upozoruju se putnici, da autobus radi velike potrošnje pogonskog goriva staje u Samoboru samo kod kuće g. Jelneka, gđe Kazić i na Trgu Kralja Tomislava.

VATRA U GAJEVOJ ULICI

U Gajevoj ulici zapalio se štagalj pun slena i kukuruznice, vlasništvo g. Franje Bastijančića. Vatra je zahvatila Fi kućicu u kojoj je stanovao Sobotnik i Puškar. — Štagalj i kućica izgorjeli su do temelja, no na sreću je vatra za vremena opažena, pa su stvari stanara spašene, koliko je bilo moguće.

Vatra se je već počela hvatati i najbliže kuće, ali su istu naši vatrogasci uspjeli spasiti.

Povodom ove velike vatre opet se pokazalo, što znači ovo upravo mačuhinsko postupanje s našim dobrovoljnim vatrogasnim društvom, kojemu su sprave za obranu od vatre danas razbacane po čitavom Samoboru, jer im je oduzeto spremište, a cijevi — jer ih nemaju gdje sušiti — ne valjaju jer propuštaju vodu na sve strane

Dobrov. vatrogasnom društvu potrebna je najhitnija pomoć da dođe do spremišta i valjanih cjevina.

Šteta od ovog požara je velika, a požar je nastao navodno nepažnjom djece.

OPROSTAJI

Radi kratkog vremena nisam stigao da se oprostim sa znancima i prijateljima, to molim da mi se oprost.

Ujcdno želim svima sretan ostanak

Jošip Flaschar

Usled kratkoće vremena nije nam bilo moguće oprostiti se od svih prijatelja i znanaca, činimo to ovim putem.

Zahvaljujemo se svima na prijateljstvu i iskazanoj nam susretljivosti tokom našeg 16. godišnjeg boravka u Samoboru i želimo im sretan ostanak

Obitelj Walter Flaschar

Usled naglog odlaska, nije nam bilo moguće od nikoga se oprostiti, to ovim putem svim dobrim znancima i

prijateljima želimo sretan ostanak i s Bogom.

Samobor, 10. XI. 1942.

Obitelj Seifert

STRASAN VAL SKUPOCE IZA SOVJETSKE FRONTE

(E.S.) Izkazi sovjetskih zarobljenika jednodušno potvrđuju nevjerojatno jaki val skupoće, koji se pojavio u sovjetskoj pozadini, a koji napose potiskuje u vis cijene najvažnijih živežnih namirnica, povećavši time još više biedu i glad u boljševičkoj zemlji.

Prema njihovim izkazima stoji sada u sovjetskoj pozadini jedan hljeb 100 rubalja, kg mesa 130, kg maslaca 270, pud(64 kg) krumpira 500, a metrička centa brašna 1.300 rubalja.

Šećera, obuće i odjeće uopće nema u slobodnoj trgovini u Sovjetskoj Rusiji, koja je nekoć toliko raspolagala sirovinama, a ove su cijene još teže, ako ih usporedimo s prosječnim mjesečnim zaradama radnog naroda. Tako primjerice nekvalificirani radnik zaslužuje mjesečno tek 150 do 200 rubalja, a stručni radnik u ratnom veleobrtu tek 300 do 400 rubalja.

U tom pogledu je vrlo značajna i podjela mazde u sovjetskoj vojsci, makar se tu navodno radi o državi bez staleških razlika.

Tako u crvenoj vojsci običan vojnik prima mjesečno tek 20 rubalja naprama 150, koliko prima narednik, i 660 rubalja, koliko prima poručnik kraj drugih obakrbnih dodataka.

Članovi obitelji sovjetskih vojnika primaju tek onda podporu, ako su najmanje dva člana obitelji u vojsci. — Takove obitelji primaju u gradovima 150, a na selima 75 rubalja, dok obitelji ostalih vojnika ne primaju nikakvu podporu.

To su zbilja rječiti dokazi društvene skrbi u ovom »raju radnika i seljaka«.

KUKAVNI ENGLEZI

Britanci napadaju zrakoplov njemačkog Crvenog Kriza

(E.S.) »Sos... Sos... Sos... Help crew of english Airforce! — Sos... Sos Spasite englezke zrakoplovce!«

Primljeni su pozivi u pomoć na engleskom i njemačkom jeziku, odmah je zabrenčao i brzoglas i već nakon deset časaka uzletio je naš »He 59« a jasno vidljivim znakovima Crvenoga Kriza, prema javljenom mjestu.

Niski oblaci smetaju izvid, more je jako usburkano, a članovi posade bulje u pjenušavu površinu mora, pretražujući pomno zemljopisnom širinom i dužinom označenu pačetrovinu morskog područja.

Odjednom upravljač stroja lievo sprieda ugleda krhotine neprijateljskog zrakoplova, kojima se poigravaju valovi. Sad i mi jasno razpoznavemo neprijateljski stroj ured golome mrlice ulje.

Spuštamo se još niže, nekoliko puta prelietamo krhotine, ali ne vidimo neprijateljsku posadu. Njihov je gumeni čamac prazan. Krugovalničar obavještuje uporište i dobiva nalog da obustavi bezizglednu potragu, te da se vrati...

... Prošlo je kojih pet časaka, kad odjednom zahtjuknu metci. Vrieme se nešto popravilo, razbio se oblačni pokrov, te se među njegovim prnjama pojavljuje sunce. I već nas je zahvatilo snopovije strojničkih hitaca, čelični naboji skližu se plohom naših krila, bubnjaju po motoru, te zazvižde i kroz našu kabinu.

»Prokletstvo!« — uzvikne promatrač, obrisavši si krvavo lice. — Upravljač spusti stroj još niže, leti vijugavo, da izbjegne divljoj vatri koju je na naš stroj uperio jedan »Hudson«, koji se odjednom pojavio među oblacima. Upravljač osjeti toplu krv, koja mu teče niz stegno, i na kraju još netko dovikne: »Dogođena su oba motora, ... curi voda iz hladionika! Nesposobni smo za liet... To je naš kraj...«

Strašna noć na usburkanom moru...

Spuštamo se na more, a to »Hudsonu« daje povoda, da nas još žešće napadne. Ponovno oko nas fljukaju metci i prodiru naš već inače teško ranjeni stroj. — Čamci, pomoću kojih se naš stroj drži na vodi, upravo su prorešetani, pa naš vuku u dubinu... Posada grčevito radi, stojeći na prorešetanim krilima i popravija gumeni čamac, koji je također izrešetan.

Trenutci traju čitavu vječnost, ali smo konačno ipak zakrpali čamac: Posvema smo prokiali, a muče nas i rane. Zadnjim snagama napuhnemo cjevi gumenog čamca, jer znademo, da nam život visi o tankoj niti...

Tada nas još jednom napada »Hudson«. Englezi međutim slabo gađaju, te srećom brzo nestaju prema zapadu. Brzo se smještamo u gumeni čamac, jer stroj naglo tone, te pred našim očima nestaje u dubini mora, košice je oteo mnoga žrtvu ovog rata...

More nas nemilosrdno baca amo tamo, slana voda promočila je naše zavoje te grize zgrušanu krv rana, koje peku i bole, tako da škripamo zubima. Usne su nam izpucane od groznice, a sati prolaze poput vječnosti.

Nada, da ćemo veslajući doseći obalu, daje nam posljednju snagu, ali nam se ruke kočte u ledenoj noći. — Nitko se od nas ne sjeća kakve smo rieči izmjenjivali tokom ovih dugih sati beznadne borbe protiv valova. — Možda smo govorili o roditeljskoj kući, o dobi školovanja, o zaručnici, o obitelji, da zaboravim orič, koja je stalno rovala našim mislima: Smrt... .

Mrka je noć i jedina nam je utjeha blifedi sjaj mjeseca. Zima je nemilosrdna, ali se more nešto smirilo. To nam pojačava nadu u spas, jer znamo, da nas drugovi traže.

Englez nas je doduše napao tako iznenada, da naš krugovalničar više nije mogao davati vesti, pogotovo, jer nam je odmah stradao i krugoval. Sigurno nas traže, ali hoće li nas naći? Već smo pet puta izpalili svietleće rakete, ali je sve bilo uzalud...

Konačno nam se pričini, kao da buka motora nadjačava šum valova. Međutim to su nas valjda prevarila razdražena čutila... Ponovno izpalimo raketu i tada se pojave ticala reflektora na površini mora. Bezbroj puta preskakuju upravo naš čamac, ali nas konačno ipak zahvate.

Prešlabi smo, da se veselimo i zagrlimo, ali svi osjećamo, da smo konačno ipak spašeni od neminovne smrti...

Tako ratuju Englezi.

STOLARSKOG POMOĆNIKA

za stalni posao primam. — Prodajem 1 stolarsku kluču (Hobelbank). — U pitati kod Janka Tkalčiča, stolara

PRODAJU SE

posve nove nenolene predratne čizme broj 43 polutvrde sere. — U pitati Tonkovič, produljena Gajeva ul. 31.

JAVNA ZAHVALA

Svim prijateljima i znancima koji su nam prilikom smrti drage naše kćerke i sestre

Olzele Vreš

svoje saučelje izrazili, odar joj okititi cvjetem i vijencem, te pomoću dobitna groba sproveli, nada je ovim naš očeću luda.

Napost luda g. dr. Anger, koji si je mnogo truda dao da belesnici otkle beš, g. Lođeti, č. usnima, pomoćnicima te školnoj djeci koji su dragu nam pokojnicu sproveli do posljednjeg počivališta.

Samobor, 15. XI. 1942.

Tugajuća obitelj